

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΚΟΡΩΝΑ

Στην πιο ψηλή κορυφή του βουνού Ιό κατοικούσε ο βασιλιάς Κορώνας που περιτριγυριζόταν από ετοιμοπόλεμους στρατιώτες και επίλεκτους αξιωματικούς. Κάτω απλωνόταν η πόλη Γιάχα, οι δρόμοι ήταν γεμάτοι με ανθρώπους που πηγαينوέρχονταν ασταμάτητα, το μπουτιλιάρισμα από τα αυτοκίνητα ήταν η καθημερινή εικόνα της πόλης, το μπετόν ήταν πολύ περισσότερο από το πράσινο, τα εργοστάσια με τα απόβλητα είχαν συμβάλει στην καταστροφή του περιβάλλοντος, πολλά πειράματα ήταν επικίνδυνα για την ανθρωπότητα και το κυνήγι του χρήματος ήταν προτεραιότητα στη ζωή των ανθρώπων χωρίς να αφιερώνουν έστω και λίγο χρόνο για τον εαυτό τους και τις οικογένειές τους. Όλα αυτά δεν άρεσαν στο βασιλιά Κορώνας, έτσι αποφάσισε να καταστρέψει την πόλη και τους ανθρώπους που κατοικούσαν σ' αυτήν. Συγκάλεσε λοιπόν σε σύσκεψη τους επίλεκτους αξιωματικούς του το Βήχα, τον Πυρετό και τον Πνεύμονα.

-Κύριοι συγκεντρωθήκαμε εδώ για να σας παρουσιάσω ένα σχέδιο, ελπίζω να συμφωνήσετε. Ήρθε η ώρα να καταστρέψουμε την πόλη και τους ανθρώπους της που θεωρούν τους εαυτούς τους αλώβητους και παντογνώστες

-Εγώ προσπάθησα βασιλιά μου πολλές φορές αλλά δεν τα κατάφερα, είπε ο Βήχας.

-Και εγώ άπειρες φορές τους έχω ανεβάσει στα ύψη τη θερμοκρασία, αλλά αυτοί έχουν βρει τον τρόπο να με αντιμετωπίσουν, τα όπλα τους τις περισσότερες φορές με έχουν νικήσει, είπε ο Πυρετός.

-Το γνωρίζω, γι' αυτό θα καταστρώσουμε ένα σχέδιο που κανένα από τα όπλα τους δε θα είναι ικανό να μας εξοντώσει. Ακούστε λοιπόν πρώτα θα ριχτεί στη μάχη ο Βήχας με τους στρατιώτες του, μετά θα ενισχύσει τη μάχη ο Πυρετός και τέλος θα ρίξω στη μάχη τον ανίκητο και ατρόμητο Πνεύμονα.

Έτσι και έγινε, ένα πρωί ξημερώματα κατέβηκε ο Βήχας μαζί με τους στρατιώτες του και γκούχου γκούχου και αψιού και πάλι γκούχου γκούχου και αψιού, μέχρι τα μεσάνυχτα είχε ψεκάσει με τα σταγονιδιόπλα του τους περισσότερους ανθρώπους. Την επόμενη μέρα το πρωί συνέδραμε στη μάχη και ο Πυρετός, με τα θερμοκανόνια του άρχισε να εκτοξεύει καυτά αέρια. Ήταν τόσο ενθουσιασμένος που έριχνε ακατάπαυστα και αδιάκριτα σε όποιον έβλεπε να κυκλοφορεί έξω. Οι άνθρωποι άρχισαν να αναστατώνονται, έτρεξαν να κρυφτούν μέσα στα σπίτια τους για να γλυτώσουν από τη μανία του Βήχα και του Πυρετού. Όταν τέλειωσαν τις βολές τους επέστρεψαν πίσω στο βασίλειο και καθώς ήταν ταλαιπωρημένοι έκατσαν να φάνε και να ξεκουραστούν, το βράδυ είχαν σύσκεψη με το βασιλιά. Ο ήχος από το εκκρεμές ακούστηκε οκτώ φορές, η ώρα ήταν οκτώ το βράδυ. Ο βασιλιάς υποδέχτηκε τους αξιωματικούς Βήχα, Πυρετό και Πνεύμονα. Πρώτα πήρε το λόγο ο Βήχας μετά ο Πυρετός, μιλούσαν ασταμάτητα εξιστορώντας όλα τα γεγονότα που τους είχαν συμβεί κατά τη διάρκεια της μάχης. Τώρα το λόγο το πήρε ο βασιλιάς.

-Θα αφήσετε τέσσερις ημέρες να ξεθαρρέψουν οι άνθρωποι και να βγουν από τα σπίτια τους και τότε εσύ στρατηγέ μου Πνεύμονα με την επίλεκτη ομάδα σου θα

χτυπήσετε ανελέητα και αδιάκριτα όποιον βλέπετε, να δούμε τώρα τι θα κάνουν οι παντογνώστες, είπε χλευάζοντας τους ανθρώπους.

Έτσι και έγινε, πέρασαν τέσσερις ημέρες και την πέμπτη πρωί πριν χαράξει ο ήλιος στον ουρανό, εισέβαλλε ο Πνεύμονας με τους στρατιώτες του και άρχισε να σκορπά τον τρόμο και το φόβο στους ανθρώπους. Χτυπούσε αλύπητα, οι άνθρωποι άρχισαν να αρρωσταίνουν, έβηχαν ασταμάτητα, είχαν πυρετό, πόναγαν τα στήθη τους και πολλοί από αυτούς νοσηλεύτηκαν στα νοσοκομεία. Ο κυβερνήτης της πόλης ανησύχησε και έβγαλε ένα διάταγμα που έλεγε:

Απαγορεύεται η κυκλοφορία, τα σχολεία κλείνουν,
εστιατόρια, καφενεία, εμπορικά όλα θα παραμείνουν κλειστά
μείνετε στα σπίτια σας
και αντιμετωπίστε τον εχθρό με σαπούνι και νερό

γιατί ο εχθρός έρχεται χτυπά και ξαναχτυπά ανελέητα χωρίς διακρίσεις.

Οι άνθρωποι τρομοκρατημένοι κλείστηκαν στα σπίτια τους, κάποιιο όμως αψήφησαν τις εντολές του και κυκλοφορούσαν απερίσκεπτα αγνοώντας τους κινδύνους που προέκυψαν από τον πόλεμο που έχει κηρύξει ο βασιλιάς Κορώνας. Για αυτούς τους απερίσκεπτους ο κυβερνήτης διέταξε να πληρώσουν πρόστιμο και όσοι από αυτούς εξακολουθούσαν να μη συμμορφώνονται να φυλακίζονται.

Ο καιρός περνούσε και όλο και περισσότεροι άνθρωποι είχαν πληγωθεί από τα βέλη των οπλαρχηγών του βασιλιά. Οι άνθρωποι κάτι έπρεπε να σκεφτούν, κάτι έπρεπε να κάνουν για να αποτρέψουν αυτό το αναπάντεχο γεγονός. Έτσι δημιούργησαν ομάδες που θα προσπαθούσαν να φτιάξουν όπλα ικανά να αποτρέψουν αυτό το μεγάλο κίνδυνο. Φόρεσαν τις άσπρες τους μπλούζες, έκαναν πολλές συσκέψεις, όλοι έλεγαν από μία γνώμη, κανένας όμως δεν μπόρεσε να πει κάτι δραστικό που θα μπορούσε να εξολοθρεύσει τον εχθρό. Σε ένα συμβούλιο όμως ο επικεφαλής Δόκτωρ Γιου Τσεν είπε κάτι σημαντικό

-Στη συνοικία Χαν σε μία από τις πολλές επιδρομές του βασιλιά Κορώνα αιχμαλώτισαν κάποιους από τους στρατιώτες του Βήχα, του Πυρετού και του Πνεύμονα. Θα πάμε να τους ανακρίνουμε μέχρι να μας ομολογήσουν ποια είναι αυτά τα μυστικά όπλα που σπέρνουν τέτοια καταστροφή.

-Ωραία ιδέα, ξεκινάμε λοιπόν, αναφώνησαν όλοι.

Με το τρένο και με απόλυτη μυστικότητα το πρωί της εικοστής εβδόμης Οκτώβρη βρέθηκαν στη πόλη Χαν. Φόρεσαν τις άσπρες μπλούζες τους, πήραν τα όπλα τους και άρχισαν την ανάκριση. Πρώτα πήγε ο Παθολόγος με το στηθοσκόπιο και τα γλωσσοπίεστρά του. Η ανάκριση άρχισε, αλλά οι αιχμάλωτοι κρατούσαν σθεναρή αντίσταση, δεν απαντούσαν σε καμία ερώτηση. Στη συνέχεια ανέλαβε ο Χειρουργός που ήταν αρματωμένος με τα ψαλίδια του, τα νυστέρια και τις λαβίδες. Ήταν πολύ σκληρός, αστεία δε σήκωνε, ζητούσε επίμονα εξηγήσεις. Μόλις τον αντίκρυσαν ο

Βήχας, ο Πυρετός και ο Πνεύμονας άρχισαν να φοβούνται και δειλά-δειλά με φωνή τρεμάμενη άρχισαν να σιγοψιθυρίζουν.

-Δε ξέρουμε, δε γνωρίζουμε, δε φταίμε εμείς, έλεγαν και ξαναέλεγαν.

Ξαφνικά χτύπησε με δύναμη το χέρι του στο τραπέζι.

-Φτάνει πια, ή θα ομολογήσετε ή θα μείνετε κλεισμένοι σε αυτό το δωμάτιο για πάντα και δε θα δείτε ποτέ τους δικούς σας, είτε θυμωμένος.

Και πριν προλάβουν να απαντήσουν να και ο Ιολόγος, ένας μεγαλόσωμος γυμνασμένος άντρας με περίεργα γυαλιά. Στα χέρια του κρατούσε κάτι χαρτιά και πάνω σε αυτά κάτι έγγραψε. Τους κοίταξε όλους προσεχτικά και σχολαστικά. Το βλέμμα του έπεσε επίμονα στο στρατιώτη του Πνεύμονα τον πλησίασε και χωρίς καλά να το καταλάβει τον έπιασε από την κόκκινη μπλούζα του τόσο σφιχτά που δεν μπορούσε να πάρει ανάσα.

-Πες μου ποια είναι τα μυστικά σας όπλα που έφεραν τέτοια καταστροφή.

Με δυσκολία και με βαριά ανάσα άρχισε να εξιστορεί τα γεγονότα.

-Ο Βήχας ψέκασε εκατομμύρια σταγονίδια, μετά ήρθε ο Πυρετός και ανέβασε στα ύψη τη θερμοκρασία και τέλος ο ατρόμητος Πνεύμονας φύσηξε δυνατά, έτσι τα σταγονίδια ενώθηκαν με τη υψηλή θερμοκρασία και μια δυνατή φλόγα φούντωσε στα στήθη των ανθρώπων.

Αυτό ήταν, η ομάδα του Δόκτωρ Γιου Τσεν κλείστηκε μέσα στο εργαστήριο ατέλειωτες ώρες, μέρες, μήνες μέχρι να φτιάξουν ένα όπλο ικανό να σβήσει αυτήν τη φλόγα που έκαιγε τα στήθη των ανθρώπων.

Ένα πρωινό που μόλις είχε χαράξει ο ήλιος τις πρώτες του ακτίνες στο γαλάζιο ουρανό, ο τελάλης της πόλης διέδωσε τα ευχάριστα νέα από άκρη σε άκρη.

-Ακούσατε, ακούσατε.

Ο Δόκτωρ Γιου Τσεν και η ομάδα του εφεύραν μια κάψουλα που επιτίθεται στον εχθρό και τον εξολοθρεύει. Ναιιι! Είναι η κάψουλα Αντικορωνάν, λειτουργεί ως πυροσβεστήρας που σβήνει τη φωτιά, έτσι ο εχθρός υποχωρεί νικημένος και επιστρέφει πίσω στο βασίλειο. Αλλά έχω και κάτι πιο σημαντικό.

Ακούσατε, ακούσατε.

Την πύλη της πόλης τη φυλούν στρατιώτες με τα εμβολιόπλα τους που εμποδίζουν τον εχθρό να εισβάλει στην πόλη.

Χειροκροτήματα ακούστηκαν από άκρη σε άκρη, όλοι ήταν χαρούμενοι και ευτυχισμένοι, όλοι βγήκαν στους δρόμους χορεύοντας, τραγουδώντας και ζητωκραυγάζοντας:

Νικήσαμε, νικήσαμε το Κορώνα-ιό

Νικήσαμε, νικήσαμε το Κορώνα-ιό

